

Harmonogram Ars poetica 2025 (26. 7. – 3. 8.)

změna programu vyhrazena

datum / básník dne	večerní host od 19:00 (není-li uvedeno jinak)
26. 7. – sobota (příjezd)	Pavel Klusák – hudební publicista, esejista, spisovatel. Je autorem několika knih, jako např. <i>Gott, československý příběh</i> (Magesia Litera Kniha roku 2022), <i>Suchý a Šlitr: Semafor 1959–1969</i> (2024) nebo autorské prózy <i>Uvnitř banánu</i> (2021). Na svém kontě má například hudební seriály jako <i>Okamžik před tím, než porozumíš</i> (přelomové myšlenky moderních a postmoderních skladatelů – Karlheinz Stockhausen, Pierre Schaeffer, Pierre Henry, Terry Riley, Alfred Schnittke, John Cage, Pauline Oliveros, Tóru Takemitsu, Morton Feldman, Steve Reich, Cornelius Cardew), <i>Vášeň a zrada</i> (budovatelská píseň v poúnorovém Československu), <i>Podivný showbyznys</i> (propaganda, agitace a absurdita v české pop-music 70. a 80. let), <i>Okamžik před tím, než porozumíš</i> (druhá série – Sofia Gubajdulina, chicagská škola AACM, Arvo Pärt, Christian Wolff, Meredith Monk, John Luther Adams, Kaija Saariaho, Kronos Quartet, John Zorn, skladatelské sdružení Wandelweiser), <i>Song navzdory</i> (příběhy protestsongů, hudebních konfliktů a muzikantů bojujících za svobodnější svět), <i>Ty roboty jsem koupil kvůli tobě</i> (seriál o umělé inteligenci, hudbě a naší budoucnosti), <i>Cobain</i> (příběh nesmrtelné Nirvany a jejího frontmana), <i>Ženská práce</i> (písně a příběhy přelomových autorských zpěvaček od Niny Simone po Yoko Ono), <i>Gották</i> (podcast o ikoně československé popmusic).
27. 7. – neděle / Václav Ryčl	Tomáš Ruller – performer, multimediální umělec, sochař, zakládající člen mezinárodního hnutí performance Black Market, pedagog. Z mnoha akcí, výstav a symposií, kterých se účastnil, se řada stala přímo symbolem protestu proti normalizačnímu establishmentu. Za představení <i>Mezi tím</i> byl v polovině 80. let trestně stíhán a souzen. Spoluzakládal evropské mezinárodní hnutí umění performance Škola pozornosti / Západo–východní projekt 1983–86 a Černý trh 1986–90. Po roce 1989 vystavoval a prezentoval své akce ve většině evropských zemí, v Izraeli, Kanadě, Japonsku, USA. Je také jedním ze spoluzakladatelů Fakulty výtvarných umění na VUT v Brně, kde je od roku 1993 vedoucím ateliéru Video – multimedia – performance; v letech 1998–2000 byl jejím děkanem. Jako pedagog působí na řadě vysokých škol v Evropě i ve Spojených státech, v roce 2005 byl jmenován profesorem. Bohdan Holomíček – fotograf, autodidakt, vyučený elektrikář. Do roku 1968 pracoval v Elektrárně Poříčí u Trutnova (EPO 2), další rok (1969) byl zaměstnán v Muzeu Podkrkonoší v Trutnově, poté v Geoindustrii v Kladně, a následně ve výtopně v Janských Lázních. Fotografuje od roku 1958. Od roku 1995 je na volné

	<p>noze, do té doby vedle každodenní práce již od šedesátých let podnikal svoje výjezdy za fotografováním. Zajímala jej divadla (Orfeus, Divadlo Na zábradlí, Národní divadlo, Klicperovo divadlo v Hradci Králové a další), hudba, fotografoval Václava Havla, přátele a ubíhající kolem sebe v jeho syrovosti. V roce 2018 získal ocenění Osobnost české fotografie za dlouhodobý přínos české fotografii. Jednotlivé záznamy, střípky z mnoha setkání, zážitků a cest Bohdana Holomíčka ve své celistvosti představují cenný fotografický deník viděných a zachycených obrazů člověka a krajiny v její obyčejnosti a bezprostřednosti prožívání, jež dávají našim životům smysl. V roce 1995 mu nakladatelství Torst vydalo monografii. V roce 2000 ve stejném nakladatelství vyšla kniha Antonína Dufka <i>Bohdan Holomíček</i>. Od roku 2004 ve své práci využívá digitální technologie a v současnosti ho čím dál více zajímají audiovizuální projekce.</p>
<p>28. 7. – pondělí / Zdeněk Barborka</p>	<p>Robert Janda – básník, jehož tvorba vychází z experimentální poezie spojující slovo, hlas a zvuk do nové formy. Publikoval v časopisech Iniciály, Tvar, Souvislosti, Pandora, Literární noviny, Psí víno aj. Je zastoupen v legendární antologii <i>Krajiny milosti</i> (Karmelitánské nakladatelství 1994), dále v antologiích <i>Ryby katedrál</i> (Petrov 2002) a <i>Nejlepší české básně</i> (Host 2010, 2017). Vydal básnické sbírky <i>Parapoesie</i> (1993), <i>Zbla</i> (1994), <i>Nultá táhla</i> (1994), <i>Za sedmero ZAin</i> (1995), <i>Utrum éther</i> (1997), <i>Mu</i> (2010), <i>Omamné odéry</i> (2012), <i>Za vyplazený jazyk</i> (výbor z tvorby, 2016). Sestavil také antologii světové poezie <i>Ultimátní básník u bran absolutna</i> (2016), kde shromáždil verše svých iniciačních autorů, jako jsou Rimbaud, Blake, Rilke, Celan, Nerval, Artaud, Michaux, Gilbert-Lecomte, Mácha, Holan a další.</p>
<p>29. 7. – úterý / Josef Janda</p>	<p>Eva Wágnerová – projektantka a architektka, pedagožka a spoluzakladatelka oboru krajinářské architektury. Je autorkou celé řady respektovaných realizací zahrad, úprav veřejného prostoru i krajinných celků. Za projekt Parku Z. Kopala v Litomyšli jí bylo uděleno ocenění Architekt roku 2025.</p> <p>Daniel Matějka – autorizovaný krajinářský architekt, pedagog a spoluzakladatel Atelieru per partes. Zaměřuje se na rekultivaci degradovaných krajin a brownfieldů. Je spoluautorem knihy <i>Krajiny z druhé ruky</i> (2016) zabývající se specifickými zahradně-architektonickými realizacemi na místech s průmyslovou minulostí v Německu s cílem seznámit odbornou i laickou veřejnost s možnostmi tvorby ve starých průmyslových areálech. Je spoluautorem konceptu a realizací tzv. stromových kaplí.</p> <p>Hana Matějková – spoluzakladatelka Atelieru per partes a spoluautorka konceptu a realizací tzv. stromových kaplí (Nová Lhota na Horňácku). Spoluzakladatelka spolků Na Okraji a Větvení v Nové Lhotě.</p>

<p>30. 7. – středa / Sylva Fischerová</p>	<p>Rony Plesl – sochař, designér a profesor. Vystudoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze v ateliéru Sklo a šperk. V roce 1990 odešel na stáž na školu La villa Arson ve francouzském Nice, a následně v roce 1997 na stáž k firmě Tittot v Tchaj-pej na Tchaj-wanu. Čtyři roky pracoval v Benátkách pro jednu z nejstarších rodinných skláren na světě – Barovier & Toso. V roce 2002 si založil vlastní studio a od roku 2008 je vedoucím ateliéru Sklo na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, kde byl v roce 2017 jmenován profesorem v oboru designu a architektury. V roce 2020 otevřel v pražském Karlíně studio navržené architektem Josefem Pleskotem. Součástí studia je galerie obsahující soukromou sbírku děl současných českých umělců. Je držitelem množství významných zahraničních ocenění. V roce 2018 představil ve spolupráci se sklářskými profesionály (Jiří Šín) přelomovou technologii taveného skla. Zlom v jeho tvorbě přinesla výstavní instalace <i>Posvátná geometrie (Sacred Geometry)</i> v kapli Santa Chiara v londýnském Victoria and Albert Museum na London Design Festival v roce 2019. <i>Posvátná geometrie</i> mohla vzniknout jedině díky nové technologii tavení skla, která umožňuje umělci sklo odlévat, jako by to byl bronz.</p>
<p>31. 7. – čtvrtek / Jiří Gold</p>	<p>Neue Welt – česká post-prog kapela. Patří ke skvělým objevům české hudební scény. Na kontě mají debutové album <i>V Nebi Je Zle</i>, které se stalo albem týdne na platformě Vinyla. Jejich hudba je výrazně ovlivněna českým undergroundem a světovou nezávislou scénou. Kombinují blast-beaty s klavírními pasážemi. Neue Welt jsou členy art-kolektivu 6000 Ωveček.</p>
<p>1. 8. – pátek / Božena Správcová</p>	<p>Josef Mlejnek – básník, esejista, novinář, divadelní kritik, překladatel z polštiny a francouzštiny, disident. V roce 1981 podepsal Chartu 77, musel opustit práci v knihovně, a až do sametové revoluce pracoval v dělnických profesích. Řídil přitom samizdatové časopisy Pražské komunikace a Střední Evropa. V samizdatu vydal i své první básnické sbírky – <i>Testy a testamenty</i> (1975) a <i>Pastvina</i> (1987), esejistickou knihu <i>Blázen jsem ve své vsi</i> (1980) a publicistickou práci <i>Křesťanská univerzita Josefa Floriana</i> (1985). Od roku 1983 žil v Praze. V letech 1990–1996 byl šéfredaktorem nyní již oficiálního časopisu Střední Evropa. V letech 1996–1998 byl redaktorem kulturní rubriky Lidových novin, v letech 1998–2003 zastával stejnou pozici v Mladé frontě Dnes. Po listopadu 1989 vydal další básnické sbírky – <i>Naprosté motivy</i> (1998), <i>Závěsná lávka</i> (2004, výbor), <i>Zcestymluv</i> (2007), <i>Sklepní okénko</i> (2013), <i>Nechráněný přejezd</i> (2023). Vydal i knihu esejů a divadelních studií <i>Cosí ve vzduchu</i> (2000) a autobiografickou prózu <i>Nelegendy o malých inkvizitorech</i> (2005). Překládal díla autorů jako Czesław Miłosz, Sławomir Mrozek, Leszek Kołakowski, Alain Besançon, Claude Tresmontant, Elie Wiesel nebo Zbigniew Herbert. Je autorem knihy šesti rozhovorů s významnými potomky volyňských Čechů <i>Volyň tam v dáli</i> (2015).</p>

	<p>Stanislav Hausvater – básník a chovatel hospodářského zvířectva. Maturoval na SZTŠ (specializace Chov koní, jezdeckví). Po Jiřím Reynkovi převzal v roce 2014 žezlo kostelníka farního chrámu ve Svatém Kříži. Prošel řadou povolání (kočí, traktorista, krmič býků, prodejce knih, zaměstnanec Vodoprávního úřadu v Havlíčkově Brodě), od června 2021 byl správcem Reynkova petrkovského sídla. Své úvahy a verše nepravidelně publikoval mj. v Lidových novinách, Cestě Vysočiny a ve sbornících. V roce 2012 mu jako soukromý tisk („vydala rodina, příbuzní, přátelé“) vyšla sbírka <i>Texty</i>, v r. 2021 mu v bibliofilské řadě Luboše Drtiny vyšla druhá kniha <i>Psáno vidlema</i>. Jeho neučesané verše občas prozrazují drsnou „undergroundovou“ filiaci – jejich autor dodnes působí v kapele Krmná prasečí směs (styl tavern bigbeat).</p> <p>Andrzej Babuchowski – polský překladatel, esejista a bohemista. Kromě poezie Josefa Mlejnka přeložil z češtiny více než čtyřicet knih, mezi nimi jediný polský výbor básní Jana Zahradníčka a obsáhlý výbor básní Bohuslava Reynka. Je autorem antologie české metafyzické poezie dvacátého století <i>Na ostří plamene</i>. Za popularizaci české kultury v Polsku získal v roce 2000 na Velehradě čestné uznání České biskupské konference, za překlady děl českého teologa Tomáše Halíka získal doma Cenu Fénixe (2008). V roce 2019 vyšel v Nakladatelství IPN jeho překlad knihy Miloše Doležala <i>Jako bychom dnes zemřít měli</i> věnované životu a mučednické smrti Josefa Toufara. Jeho poslední kniha se jmenuje <i>Moje Čechy. O nespoutaném duchu kultury</i>.</p>
<p>2. 8. – sobota / Ivo Vodsedálek</p>	<p>Program vyvrcholí celodenními aktivitami směřujícími k noční Slavnosti světla – audiovizuální komponované performanci</p>
<p>3. 8. – neděle</p>	<p>Společné ohlédnutí za AP a rozloučení (vyklizení místa konání do 13 hodin)</p>